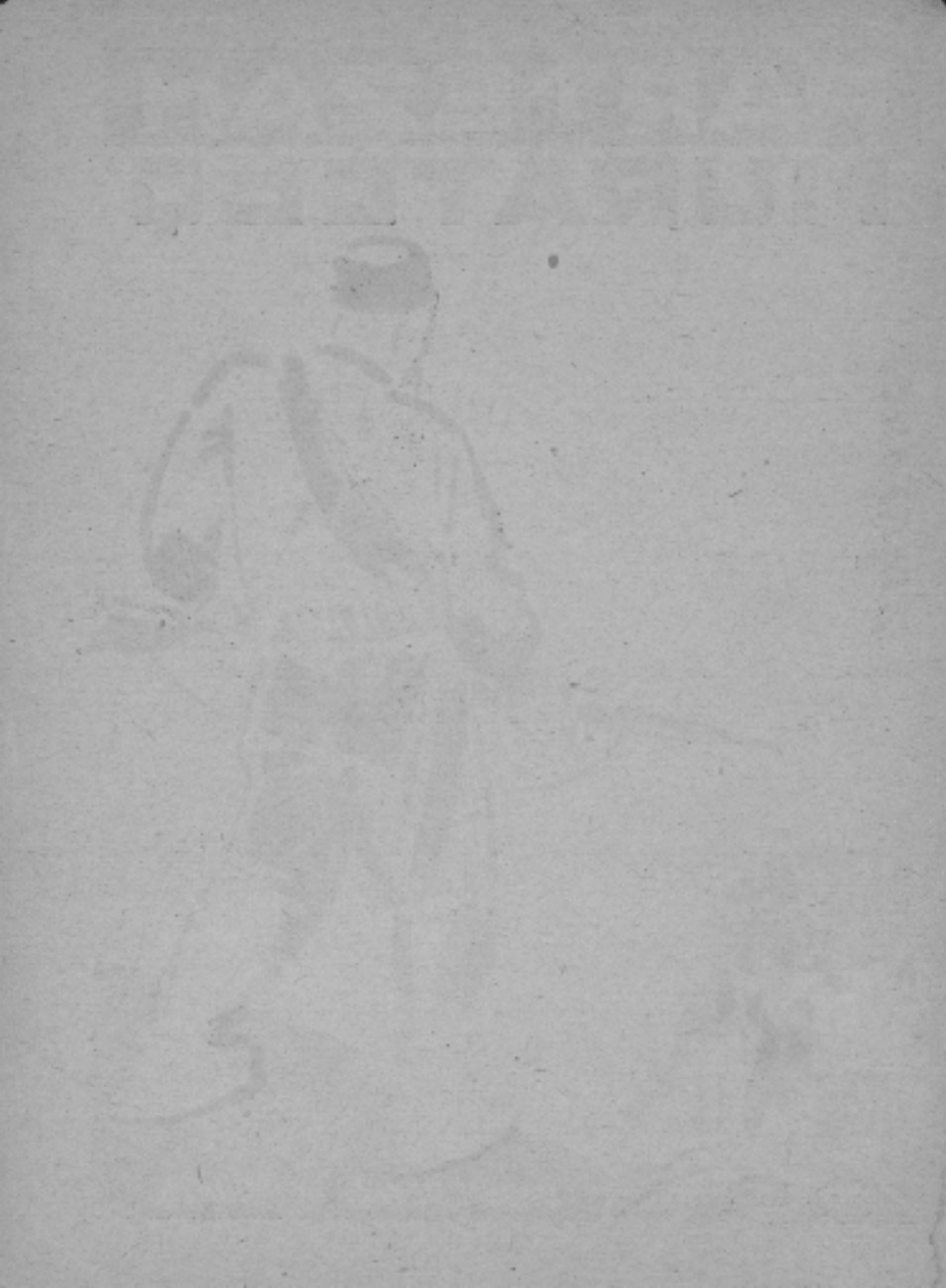

7 XXXIV. 2. 236.

PARTEZAN MURATEBQ

G. GJAFAROV

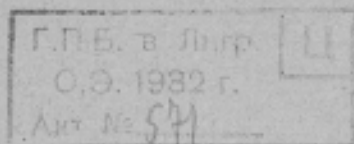
К.-тат.

2-870

Ҷ. ҚАҒАРОҒ

PARTIZAN MURATCЫQ

BALA HIKAJECIKLERI SERJASI

QBRBM DEVLET NESRIYATB

Сино в производство 1-VII-32 г.
Подписано к печати 8-VIII-32 г.
8х печ. л. Папр. 52 г. ж. Ст. ф. Бр. № 316

Напечатано в 1-й Гостехолито-
графии „Крымполитграфтреста“
Симферополе, в количестве
5000 экзempl. Лит. Уполкрым-
лито „А“ № 15. Заказ № 2683.
1932 г.

Muratların evi köjnin en juqarь başında jol ystyn-de edi.

Bu alcaq evciknin juqarь başь jernen temtegiz, aşağь qarьqasynın da Jerden jyksekligi bir saçın varь joqlь. Qaraldь, qora joq.

Majьs aјьnıң ortasь edi. Muratlarnıң köji tavnyn eteginde olqanьndan vysvıtyн jeşillikge byryngen, Muratlarnıң evlerinin tögeregini jeşil, kijik otlar sarqan.

— Murat! bar balam bir көgym suv ketirse!

Anasynın sesini eşitgen Murad jol janьndaki öz aqranь balalardan ajryldь, haman carьn anasynın elinden көgymni aldı.

— Ax balam, balam! hic olmadьm icinizden biriniz bir qac jaş daha vyjuk olqajdynьz... Bir şejerler işler edik—Muratnıң anasь Tenzile jenge bu sözlerinden көzlerini santrac peşmalьna syrtı. O arada baqalav cьqьv ev qarьnyn vosaqasьnda turqan Muratnıң qьz qardaşcьqь Emine:

— Anaaa mamm mamm!...—den baqьra başladь.

Bu ses Muratnıң anasь Tenzilenin jyregini bir qat daha telceledi, artьq ijiv kelgen көz jaşlarьnь toqtatılmadı, tьşynce ve qaharden solqan janaqlarь ystine juvarlandьlar.

— Mamm... mam..!—Emineçik bir qat daha zorladь, bu kerre soңnь aqlavnen nitirdi...

Tenzile jenge dolavdaki etmek vezini acdı, onun içinde bir kəşəcik cavdar etmegi qalqanl..

— Endi son...—Tenzile jenge kəks kecirde, bir kəşəcini kesyv Emineçikge verdi... O başqalarına ne verecek edi... Cynki en vyjygi olqan 11 yaşlyq Muratdan başqa dört dane daha var ediler...

— Anaj! anaj!—Muratnıñ aqlavnen qarışyq sesi eşitildi, qolındaki kəgymi təkylv jarı olqan, ajaqynıñ tovuq qanaqan halda cara cara keldi...

— Ne boldı?

— Anavı Qadyr mırzanıñ oqlı Alinen mollaqa-
nıñ İbrani taşnen urdılar. Men olarqa bir şejde
ajtqanım joq;—Bolşevik nalas, tavdan vavañ tu-
tarlar, bizde senin ajaqynı sındırajq—dov taşnen
urdılar, sökdiler.

Tenzile jenge tek tişlerini qırırdatıv başnı sal-
ladı, zijade söz ajtmadı, cynki olar köj içinde jeşil-
lerniñ xorandası yc dane ediler.

— Aruv etdiginiz balalar, saqın oqa qoşulmanız, o da vavasъ volşevik Osmanqa benzев „сарқан“ nolaçaq daa!..

— Öldirin taşlasan köpek balasında, ekişalyq kypasъ bolmaz...

Joldan eşitilgen Penpe qaninen Revide totajnyñ biri birine uzaq tuğuv Muratnyñ adresine ajtışqan nu laflary Tenzile jengeni daha zıjade muqajta edi.

Muratcyq ajaqynyñ avrғыsnyñ unutsa da acuvъ qajtanj:

— Мына нават келсинде оның рýславъны алыñ hepsini atarым көстерirim-dev anasъnen sölene... О anasъnyñ көzine vaquvda оның da көzleri dymly olqanъnyñ kergenimen—Anaj ja sen negе aqladyñ?— dedi.

— Maqa da aqyr kele... Ötmegimizde nite...

— Zarar joq anaj etmek bitse qarlovъmyz var, aşav turarmыз, oqacek navamlarda көjge tyşerler.

— Tyşerler ja!—Tenzile jenge Muratnyñ daha zıjade meraqqa tyşyrmemek icyn kyler jyz көstermege тығысdy.

— Anaj өrmek nelse, qalnym as!...—өtmek istev nevveti İbrajcyqqa kelgen edi...

*
* *

— Şimdi Çevvar aqaj tirmenden qajtyv keldi, onda eşitken, jarыñ atrad kele eken, hem zilonıların tutaçaq, hem de qacaqlarны. Vaj çanyñ Tenzi-leçigim neşler ekenmiz? Anav bizinkiler-aqşam evge tyşermiz-dev xaver çivergenler!...

— Tyf, tyf varыv bir qaza olmaqajdy. Qыdyr myrza atradnyñ maxsus saqartqan eken diler. Hem de

tinevin gece birisi eki kere kelyv pençireden dinclev ketdi çanyım Asene; kелgetkesini mutlaq Qыдыр мырзаға ұшатдым.

— Nasyl etmeli de, xaber etmeli, bizinkiler tavdan sarqımaı hazır tursynlar; özim varar edim arıymdan ańyлақаqlar, sen barsań jene de şaj, Kerim aqamlar da bazarda...

Muratcыq anasynen Asene totajnyń arasynda olqan bu laflarń dıńlaj, onyń vaşynda balavan, balavan oılar dolaşa.

O javaşdan legenge çinitmege qojqan carьqьń aldь, cuval parcasьndan cыlavcьqьń ajaqьna sarьv kije başladь, Tenzile jengeler tyşynçeli, dalqanlyqnen laf eteler, Murat carьqьń kigenden soń javaşdan eski bir bezge canaqdan pişyn suvьqan qartoplarń toldьra başladь...

— Murat nişlejsin, qartoplarń paraçaqsyn...—Tenzile jenge cevilyv vaqьv Muratcыqdan soradь.

Murat tyşyndi, niraz syqlqan kivi oldь, soń tamamile iş sahibi adam tarzьnda:

— Men ketermen, tavnyń vytyn jollarьń vilemen, navamlarń tapar olarqa hepsini ajtarьm!.. Hem de meni eslemezler, men qora artьndan ajlanьv aşaqь çoldan cьqarьm.

Murat bu sözlerni o qadar ыşandьrьcle ajta edi, ki Tenzile jenge ve Asene tataj bir kerreden ona ne dejeceklerini tapьşьralmadьlar. Onyń ajaqьndaki carьcьqlarьndan vaşьndaki eski çartь covan qalpaqьnaçek bir qac kerreler syzdiler. Özlerinin de көzleri torlana edi.

— Ja balam adaşsan, kec qalsan, seni ursalar ańьlsalar—Tenzile jenge aqlamsьradь.

— Men fındıq vaxtında tan Kyzma aqajının qazarmasının ojaqına bir özüm varvv keldim de... Qorqma anaj bir şey olmaz.

Muratcq bu lafların ətmeək kesgen pısaqların neline qıstıra edi.

Kynes artıq köjnin kyn nатысындаki taz tpe ystine tırmaşa başlaqan edi.

Murat hep calılar arasyndan artına ajlanıv vaqa vaqa, qırqa tırmaşa, onıñ peşinden taqılqan sar-

manıqda qıruqın qalaclandırv, tilini bir qarıv sıqarıv solı, solı qırqa tana capa, toqtala o da bir şey qaravullar kını etrafına vaqına edi

Murat artıq jarı jolın alqan, o endi qırqa tırmaşqan, qalqan jolı pek o qadar tik degil edi. O şimdi özini birev izlemegenine ısanmaqanından qajanın tap kenarına kelin sevirge başladı, o saatlerçe qırqa capsa da sanki hic de jol almaqan kibi oldı, cunki qaja tpeşinden baqqanda vıtyñ köj hala daha onın ajaqı altında tura edi.

Murat birden eleslendi. Kөjlerinin ашақы бағындан бағлав айланықланьв ketgen жолда бир қас атль көрди, о даһа зияде eleslenyв вақды, көзlerine inan-қысь келми еди, cынki атльлар турған сайьн соқлаша...

— Keleler atrad kele... anam alarnь... Ja babam-larqa барьв jelişdiralması... tutsalar...—Muratınьn nytyн teni cьmьrdady qara ve aқыr, cirkin тыşынçe-ler mijine ura, даһа қас ај evvel jenede көjlerine kelgen atraddaqь jьlandajьn zeherli көzli, qava мыьық аlitser оның көzi aldьна kele, tyfek шыпрь-ьnen көteklengen аqajlarınьn аqlav sesleri qulaqьn-da tekrar cьныldaj kibi ola еди... Sarman birden аfьldady, тыşынçege dalьв турған Muratнь sesken-dirdi, она kyja атльлар артындан kelin басқан kibi keldi. Haman аjланьв вақды. Sarman ise tekrar ve tekrar аfьldaj. Murat meraqlanьв-оның janьна bardь Sarmanın acuvlanqan şejinin бир jeşil keşertkicik olqanьнь көргенinen kylymsiredi, Sarmanın арqa-сында сьpadь, Sarman да өзiniң ufaq şejnen оq-раşqanьндан utanьр тарьзда hem тоqtaldь, tilinen авьзынь vitньнь jalav conqajьв oturdь.

Murat qolьndakı tyjymden eki qartop cьqardy, birisini Sarmanqa berdi birisi de ezi tişlev haman jөнeldi.

Онь şimdi eki тыşынçe qинај еди. Birisi atrad көjде anasь alarqa қылынасақы, digeri de babasьньн бу bar-mazdan evvel баşqa jolnen көjге sarqmasıндан xavi еди.

О артық тоqtamaj capa, beline қьsdьrdьқы өtmek pьсақынь да qolьна tutqan еди.

Muratçyq tav qaravulı Kyzma aqajnyñ qazarmasý janıyndan ötyvde „taz tópege“ ajlanqanda artıq tav icine qaranlıq tyşe başlanqan edi. Murat şimdi toqtalıv toqtalıv dınnaj, sonra daha cara. Aqşam jeli-nen şuvuldaşqan japraqlar oña tav arasýnda birisi carqan kibi kele.

— Stoj malcik—Bu ses Muratnyñ birden avdýrat-dı. O qaltırmağa başladı. Halta eline tutqan vı-çaqı tyşuv keter kini oldı.

— Kuda ideş!—artıq Muratnyñ qarşısında iri kevdeli bir aqaj pejda oldı. Murat sanki saqav ke-sildi, quruqan avzı icinde tilini ajlandırıp bir şeyler ajtaçaq oldı, lakin söz ta-palmaj, qarşısındaki aqaj-nyñ közine baqdı, onıñ sıraş aqlavnen qorqu qa-rışyq, aqınyqı halqa kel-gen edi.

Muratnyñ bu halıny körgenden son o adam toq-tadı, artıq bir şey soramaj, Muratqa baqıp qaldı.

Murat qarşısındaki aqaj-nyñ ajaqlıydan vaşına qa-dar syzdı. Onıñ vaşında balaban kök qalpaq, beline qurşun lentalar bajlanqan, qolında qalemi kesilgen qısqı tyfek... Muratçyq bunlarnı körgen son ket kete çesaretlene başladı.

Cynki 15 kyn evvel babasъ giçe evlerine kelgende o da vøjle kijingen edi.

Murat tatarça:

— Menim babamъ көrmedinmi?—dev sorav çiberdi, lakin ezi jene de qorqъsъndan qaltъraj başladъ...

— No tagda idem—dev o adam Muratcъqnъn qolъndan tutdъ, qarşыdaki qalъn emen aqaclarъ arasъndan onъ jetyv alъv kete başladъ. Murat kete, onъn artъndan sarmancъqda qalъsmaj, lakin oda qorqъsъndan qujrъqъnъ bavъr astъna qajtarqan edi.

Muratnъn көzine qaja tивinde alevleniv janqan ateş көryndi, onъn etrafыnda jeneda patronъ, tyfekli bir coq aqajlar otura. Muratlarnъ көrgenlerinen hepsi tyfeklerine japyşdılar.

— Svoj idet—Muratnъn qolъndan jetgen adam şaj seslendi.

— O bizim Makar ekende, bir av tutsa kerek, ammada balaban av ança—sezlerinen kylyşdiler.

Şu arada Sarmancъq qujrъqъnъ bavъr astъndan cъqarъv cъjыldaj cъjыldaj egge capdъ. Sarъqlarъnъ tyzetmekde olqan birisine varъv jaltaqlana başladъ.

— Sarman sen qajdan cъqdъn—sesinen o adam ajaqqa qalqoqanda Makarnen Muratda kelyv jetişgen ediler.

— Murat, oqlым!—

Babaj...

Biri-birine sarъşqan babanen oqlыqqa Makar ve başqalarъ da sessiz, solъqsъz vaqъv qaldılar.

— Nasıl keldin Murat, pek saqъndъnmъ oqlым? anaң alar ne japalar?

Babasъnъn bu soravlarъna Murat cevap olaraq:

— Hepsi yaxşı edilər, ama şimdi...

— Ja şimdi joqsa bir şey oldıymı?—Osman aqaj avdıradı.

— Men kəjden cıqqanda kəjge atrad kele edi...

— Hepsi anlaşıldı!.. Osman aqaj hamən aşıqıv qalqıdı, vıraz uzaqda tava tışynıv turoqan mazallı adamnıñ janyña varıv aćele, aćele rusca bir şeyler ajta başladı. O adam hamən jerinden sıcrav turdı.

— Ateşni səndiriniz!—emrini verdi. Bu zelonnij Osman aqajların komandiri Kozlof edi.

Ortalıqnı endi gyzel etyn qaranlıq qarplaqan. Ateş səngenden son bir qat daha qaranlıq basdı. Şimdi Murat vavasınnı janyndan ajrımaı, Sarman-cıqda olarnıñ ortasına soqıldı.

— Arqadaşlar şeylerni toplañız, hazırlandıñız! Makorof arqadaş cavik postıñızqa ketiniz. Smajıñ da alıñız, dört kəznen vaqıñız!..

Her kes sessiz solıqsız Kozlofnıñ emrini dinlev

haman hazırlanmağa başladı. Osman aqaj, şejerini bağlayanda tyfegini janyña qojdy. Fursatdan fajdalanğan Muratcýq haman wawasyň tyfegini alyw ajaq ystynde tim, tik tura, etrafña waqña edi...

— Dinleniz arqadaşlar!—hepsi Kozlofnı etrafña toplandylar o devam etdi.

— Taz tpe janynda jataqlađanyňyz endi 10 kyn-den zıjade oldy. Elbetde köjniň „köpekleri“ Qydyr myrzalar wıny qoquşyň alqandyrlar, bu giçe olmasa, savađa atradny mında çiberirler.

— Jerimizni avuşdyрмаq gerekimiz!..

— Jollarña cýđw, wasmaq, köpek kibi gewertmek gerekimiz.

— Men de womwanen 10 danesini özim parcalarım.

— Toqtanýz arqadaşlar!—Kozlofnı dinlediler hepsi toqtaldylar.

— Ewet! mýndan көmek gerekimiz, hem de şimdi, taz tpeniň oň jaqýndaki qajalar arasyña sýnmeli, olar mýndan ojaqqa kecalmazlar, kecseler de özleriniň çanyña jeterler...

Her kes bu teklifnen razylaşdy. Murat artýq juquşraý, wawasyň tizine jaslana. Kozlof jene sözge başlađy.

— Makarofnen Smajyl taňqa qadar özlerinin postlarynda tursynlar, atradnyň kelgenini tuja qajsalar atlaşmasynlar; javaşdan bizge capsynlar. Osman aqaj sende Serginen weraber juqarý trapinkadan Kyzmaný qazarmasyndan o tarafqa Muratcýqny ozqarýw taşlanýz; taň atqanda dođry fındyqlar wıjnen bizge kelyw qoşulýňyz.

— Hajdъ oqlыm, anana ajt coq muqajmasъn, tez-den vizimkiler keleşek, az daha sanr! son hepsi jaxşъ olur—Zelënnij partizan Osman aqaj Muratnъn betinden sipar bu sөzlernen onъn kёnlini ala; lakin ezi tişini oşььrdata, qolъndaki vintofka-sъnъ bir qat daha şьqъv tuta...

— Jaxşъ vavaj, jaxşъ men endi cа-leşmaqa jarajъm са-panen qazъv evi-mizniң artъna bir qorqa qartop sac-dъm...—Murat bu sөzlerinen vavasъ qarşьsъnda eзинiň öskynligini көstermek istey edi...

— Hajdъ Murat mъna bu joldan doqrъ sarqsan kёjnъn juqarъ vaşъna tyşersin. Lakin jolda apserler rast kele qojsa vizge kelgenin saqъn ajtma. Olarnъ aldatmaqa vaq!..

Murat vavasъnъn sөzlerini vyjyk diqqatnen dinledi. O şimdi eзинi tekmiinen vavasъ kibi zelënnij saja edi. Onъn hem vөjle tyşynmege de haqqъ var. Cynki Muratnъn sөzinen Kozlof vytyн zelënnij atrajadъnъ vaşqa jerge avuşьrdъ; şimdi ise vavasъ oqa „olarnъ aldat“ dev işььsana. Sarmancъqda Muratnъn kёnlinde

olqan bu əskinlik ve qıvancoğa qoşılır kivi onun yanında çalıb-çalıb dolana...

Sergej təgerekden kəzini alması, Osman anasını Muratçıqının ləfəzı belmek istemiy, lakin olarğa artıq kelmek, arqadaşlarına vaxtı qoşılmaq kerek edi onun için:

— Osman aqaj! həjdə endi ketejik—dedi.

— Ketejik Sergej, ketejik—dəv Osman aqaj Muratçıqın təkrar kəterib ərdi ve onun doqırılması:

— Həjdə oqlım bu jolnen...—dedi əzi de artıq ajlanacaq vaxt Muratın asıqdanın xətlədi:

— Murat qarnın asdı oqlım al etmək—dəv simkəsindən bir kesek etmək sığarın verdi. Lakin Murat onun şu jerde jəvləqə sarın beline vaxlad—öz əzine Eminəciknen İbrajə verermen vaxımdan salam—dedi ve cəpə vaxlad. Sarımda onun peşindən kətdi.

Murat bulardan ajrılın da daha oların qararın qajın olmaı edi. Onun aldına rast kəlin də kəndelen kəcün kətgen joldan at ajaqın sesleri kəle vaxlad. O toqtaldı ve kerekden de cəpəq atlar ajaqın sesleri oların bildi.

— Olar! Mutlaq olar!.. Apserler keler; ja vaxatı tutsalar.—Muratın qorquv qaplad, oqı jolın kəcün aşaqın tısmek kerek edi, lakin artıq afiserler jətişgen ediler. Murat jol ortasında toqtav qaldı. Vaxatın oların aldatı degen nasihatı onun vaxında dolana, şimdi tek onun tısyne, ujdıra edi...

— Stop tatarconok—Afiser bu sözinen atın doqır Muratın üstine doqırılın pəganın kəzlen keldi. Muratçıq jərindən qəvırdamadı.

Afiser Muratçıqdan çekirv, çekirv bir şeyler so-

Lakin Sarmanqa olqan acuvъnъ Bjarslan mърza Muratcъqdan cъqardъ. Tekrar kôterilgen ertme qamcъ Muratcъqnyъ—Ax, ajiij anajij! dev cъjyldan cъlama-sъnen aшаqъ tuşdi.

Murat daha qamcъ aсъsъndan solъqъnъ cъjamaј edi, Bjarslan mърza daha zijade efkelendi.

— Aјt, şimdi  zini genertirim! Zel nnilerni k r-dinmi?

— Murat anlamaqan olъv—nasyl zilen aqaj—men ondayn şej bilmejim de!..—dedi.

— Bolşevik k rmedinmi?

— Ondayn şejde k rmedim.

— Eşek sana aјtaman! qolъnda tyfegi olqan aqaj-lar k rmedinmi?

Murat bu s z qarşsъnda nъraz şaşmaladъ, lakin o  zini n arqasъny n qamcъsъnen aslanqan jerini si-raqan volъv  zini n tyşyngenini tujdyrmamaqа calъşa. Muratcъq tyşyne, k rmedim dese nelki jene de qamcъ aşajaşaq. Ja k rdim dese, hem de aldatsal.. Murat haman bu a qarar verdi.

— Mъna aqaj daha şimdilik başlarыnda balavan qalpaqlarъ olqan tyfekli aqajlar  tyv ketdiler.

— Qajda ketdiler—Bjarslan bu soravъnъ vermeken beraberde haman afitserge rusca aјtdъ, afitserni n emrinen hepsi tyfeklerini omuzlarыndan cъqardъlar.

— Qajda ketdiler—mърza savъrsъzlana bergъv bir daha soradъ.

Şimdi Murat tyşyne edi. Haman birden cevap-ladъ.

— Mъna biri biri artъna tizilşyv bu jaqqa ketdi-ler, coq ediler—dev vysvutyv vanaşь olarnы n ketgen tarafъny n aksini k sterdi.

Afitser ve Bjarstan mırza artıq Muratnen mılajım laf etmege başladılar, onıñ aldatus daha zıjade laf almaq istediler.

— Olan adın ne senin!

— Adım, adım...—Murat biraz şaşmaladı sonra adım Qurtnazar...

— Баваңның adı?..

— Баваңның adıнь билмимен о коқдан өлген.

— Ма сақа Qurtnazar—Bjarstan mırza Muratqa mırza aqsa berı—Aıtsı ola o tyfekli aqajlar көp edilermi?

— Juz dane bar ediler Muratның bu cevapънь Bjarstan mırza qorqu ve avdarmaqnen afitserge terçime etdi. Onıñ da sırajı tyrlendi, artındanki saldatlarqa baqa başladı, tek qırq dane ediler, ve „zelennij“ sözini eşitkeninen hepsinin sırajı qacqan edi...

Afitserler hamam kamandırlerinden bir qasънь сақарды. Bjarstan mırzada olarnen veraver edi. Olar qъzъqlı qъzъqlı sөjleşeler. Sonra afitser atına minuv

qıylıynıñ sıqarıw salladı ve heman geri cevirilıw
cara başladı. Başqalar da onıñ artıñdan cara başla-
dılar.

Murat jalıñız qaldı—tavşan gibi qacdılar—de-
kyldi. O şimdi öz-özine inanalmaj edi. Demek o
bavasıñıñ degenini jerine ketirdi bejaz afitserlerni
aldatdı, onlarıñ qorqızdı ve „jyz dane bar ediler“
den olarıñ qacardı.

Murat jolqa qulaqıñı qojıw dinlendi, artıq at
ajaq patırdıw coqdan uzaqlağan edi. Şimdi Mu-
rat tısyne, keıgemi qajtnalıw, joqsa bawası olar-
qamı barıw xawer etsin!

O evlerine qajtnaıw jaxşı kerdı; haman qır
aşaıw cara başladı. Jolda calılar arasındıñ sarmanda
atıw sıqdı, Muratnıñ ajaqlarına sarıla başladı,
sonki ondan—Murat sende qacw qurtuldıñı?—
demek isti edi.

Murat sarmancıqıñ sipadı, sonra ekisi beraber
qoşulıw cara başladılar...

* * *

— Anajj! anajjj!.. muti tele, samaj tele... Murat-
nen sarmanın kelejatqanıñ kergen İbrajıq evle-
rine tawa cara başladı.

— Vaj Murat—Tenzile jenge carqıw Muratnı
qucaqladı. Muratnıñ kılımsiregenini kergenimen
oda kılımsiredi...

Şu arada Asene tatajda kelyw jetişi.

— Bawanı kerdinmi?

— Ali aqanıñ kerdinmi?

— Мынавı zalımlar barmadıw?

Muratqa tegerekden soravlar jaymaqa başladı.

— Kərdim hepsi de amanlar; nəvəmdə, Ali aqamda aman, bu gicə mən varıv onlarnı „taz tərpedən“ „patlaq qajalarqa“ avuşdırtdım Murat bu sonki sözünü qoraja verıv səjledi.

— Ja afserler sıqmadıların, Qıdır mırzalar olarqa jol kəsteryv çinergende.

— Sıqqan ediler; tando maqa kyzma aqajnın qazarması aşasında rast kelişdiler. Mən onlarqa əjle dıvara etdim, hamı ajlanıv qacdılar—Murat özi kyle edi...

O anasın ve Asene tatajnı coq bekletmedi; hepsi olıv kečkenni birer birer anlatdı.

Tenzile jenge quvandı, Muratın quçaqladı.

— Ax özimni Muratcıqm, tamamnən partizan olqansın—dedi.

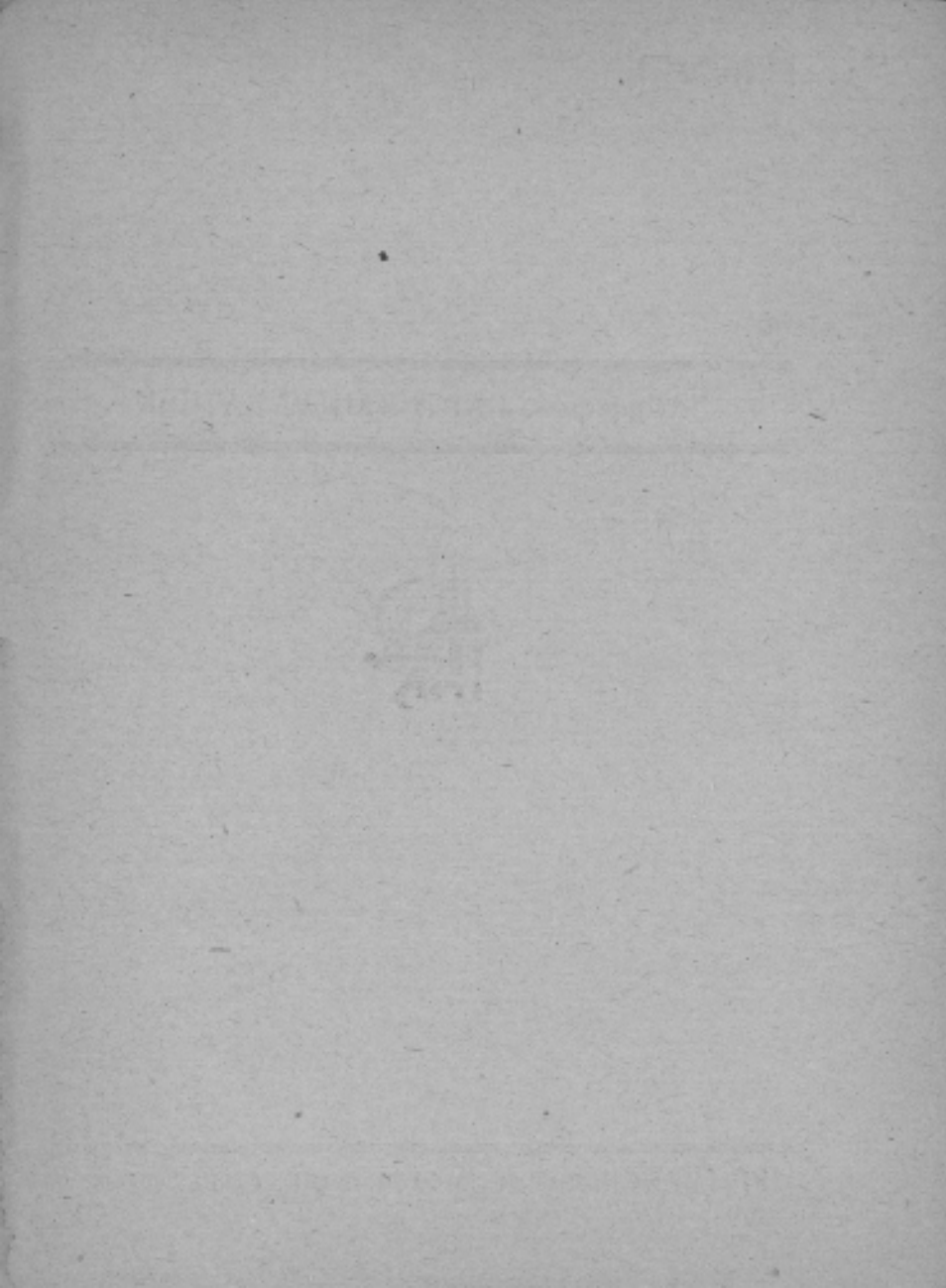
Bu Muratın vətənlə javaş, javaş vıtyın kəj icerisine daqıldı. Her kes onı partezancıq jaxudda partezjan Muratcıq dəv adlandırdılar...

Mına Muratcıq bejazlar vaqtında vavası alarqa şaj jardıv etgen edi. O şimdi zavodda calısa kom-somol a'zası hem de udarnik.

Инв. № 3156

Ғижаты 25 к.

35451

К. 101
2-870

Д. Гафаров. ПАРТИЗАН МУРАТЧИК

КРЫМГОСИЗДАТ. СИМФЕРОПОЛЬ, [СОВЕТСКАЯ, 5]